

Sygn. akt I PK 97/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa P. S.
przeciwko B. Spółce z o.o. w S.
o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy i
odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 września 2014 r.,
w związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 20 listopada 2013 r., sygn. akt IX Pa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 lipca 2013 r., V P (...), Sąd Rejonowy w S. – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przywrócił powoda P. S. do pracy w pozwanej B. Spółce z o.o. w S. na warunkach pracy i wynagrodzenia obowiązujących 1 marca 2013 r. (punkt 1); zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.841 zł z ustawowymi odsetkami od 18 marca 2013 r. tytułem wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy – pod warunkiem podjęcia przez powoda pracy w wyniku przywrócenia do pracy (punkt 2); zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.841 zł tytułem odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia (punkt 3); oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt 4) i orzekł o kosztach sądowych (punkt 5).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniosła pozwana, zaskarżając wyrok w części uwzględniającej powództwo (punkty 1, 2 i 3) oraz orzekającej o kosztach sądowych (punkt 5), domagając się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa w całości.

Wyrokiem z 20 listopada 2013 r., IX Pa (...), Sąd Okręgowy w K. – Wydział Pracy, w wyniku częściowego uwzględnienia apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego, zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że oddalił powództwo o odszkodowanie, zmienił również zawarte w punkcie 5 rozstrzygnięcie o kosztach sądowych, a ponadto oddalił apelację pozwanej w pozostałej części i odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania apelacyjnego. Wyrok ten oznaczał, że uprawomocnił się wyrok Sądu Rejonowego w części przywracającej powoda do pracy i zasądzającej na jego rzecz wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy.

Od wyroku Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wniósł powód, zaskarżając wyrok ten w części oddalającej powództwo o odszkodowanie w kwocie 10.841 zł. W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w razie jej przyjęcia – o oddalenie skargi oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Skarga kasacyjna wraz z aktami sprawy wpłynęła do Sądu Najwyższego 7 kwietnia 2014 r.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 18 sierpnia 2014 r., powód cofnął skargę kasacyjną wniesioną od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z 20 listopada 2013 r. i wniósł o nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej, powołując się na treść art. 102 k.p.c. Odpis tego pisma został doręczony stronie pozwanej.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 21 sierpnia 2014 r., pełnomocnik strony pozwanej – w związku z cofnięciem przez powoda skargi kasacyjnej – cofnął wniosek o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną i oświadczył, że rezygnuje z tych kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji Sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Chociaż w sprawach z zakresu prawa pracy cofnięcie skargi kasacyjnej podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek przewidzianych w art. 469 k.p.c., a zatem nie może być skuteczne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 marca 2001 r., I PKN 836/00, OSNP 2003 nr 2, poz. 41), to cofnięcie przez powoda skargi kasacyjnej w rozpoznawanej sprawie nie narusza słusznego interesu pracownika, bowiem nadal pozostaje w mocy korzystny dla powoda prawomocny wyrok Sądu drugiej instancji oddalający apelację pozwanego pracodawcy od wyroku Sądu pierwszej instancji, którym uwzględniono powództwo o przywrócenie do pracy i zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Te uwzględnione roszczenia powoda w najlepszy sposób zapewniały mu ochronę po rozwiązaniu stosunku pracy.

Z tych względów postępowanie kasacyjne w sprawie należało umorzyć, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie powołanych przepisów.